

Gel-Gör Terzihanesi

Geçip giden yıllar insana yalnızca hatıralar bırakmaz; aynı zamanda düşünce dünyasında derin izler, sessiz etkiler ve zamanla olgunlaşan anlamlar da bırakır. İnsan bazen bir mekânı değil, o mekânın ruhunu taşır içinde yıllarca.

Çocukluk yıllarımda, henüz ilkokul çağındayken, Kardü (Cudi) Dağı'nın mistik eteklerinde kurulu Hassana (Kösrâli) Köyü'nde "Gel-Gör" isimli bir terzihane vardı. O terzihanenin levhası, birkaç yıl öncesine kadar hâlâ o virane evin girişinde asılı duruyordu. Sanki geçmişin sessiz bir tanığı gibi zamana direniyordu.

O terzihane yalnızca köye değil, çevre köy ve kasabalara da dikim yapardı. Eskilerin özlü bir sözü vardır: "Paslı iğneyle kumaş dikilmez."

O terzihaneyi Behnam-Havşo Duru isimli iki kardeş işletirdi. Onların iğnesi paslı değildi; hem elleri hem de düşünce dünyaları temiz ve duruydu.

İnsan bazen bir mesleği değil, o mesleğe sinmiş karakteri hatırlar. Ben de onları hep böyle hatırlıyorum.

İğnesi pas tutmamış o terzihaneye sık sık gittiğimi bugün hâlâ dün gibi anımsıyorum. Mütevazı kişiliklerini işlerinin inceliğiyle birleştirerek terziliği büyük bir özenle icra ederlerdi. Zanaatın disipliniyle sanatın estetiğini aynı potada eritmişlerdi. Onlar için terzilik yalnızca bir geçim kapısı değil; ölçünün, zarafetin ve insanı anlayabilmenin de adıydı.

Süryanilerin bölgeden henüz göç etmediği yıllarda iyi bir terzi sadece elbise dikmezdi; insana aidiyet hissi, kimlik duygusu ve estetik bir duruş da kazandırır. Hassana'daki Süryani ustalar da tıpkı Diyarbakır, Mardin, Midyat ve İdil'in mahir terzileri gibi kumaşla adeta sessiz bir dil kurardı. Sadece elbise değil; tarz, karakter ve ifade üretirlerdi o pas tutmamış temiz iğneleriyle.

Bugün Fransa'nın Marsilya şehrinde yaşayan değerli Behnam Abe ve kıymetli ailesiyle uzun yıllardan sonra Mardin'de buluşmak, çocukluk yıllarıma uzanan köy hatıralarını yeniden hissetmek bana büyük bir mutluluk verdi.

Bazı insanlar vardır; onları görünce yalnızca bir insanı değil, bir dönemi, bir ahlakı ve bir ruh iklimini de hatırlarsınız.

Bu anlamlı buluşmada geçmişin hatıralarını yad ederken, insanlığın bugün geldiği noktayı da uzun uzun konuştuk. Ne yazık ki çağımızda madde büyüdü, mana küçüldü. Denge de bu yüzden sarsıldı. İnsanın huzursuzluğu, tatminsizliği ve iç boşluğu giderek arttı. Oysa yeniden dengeye kavuşabilmek için mananın, hikmetin ve kelamın gücüne her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır.

Zira Mesih şöyle der: **“İnsan yalnız ekmekle yaşamaz; Rabbin ağzından çıkan her sözle yaşar”** (Matta 4: 4).

Unutulmamalıdır ki insanın tahsili, serveti, makamı, evi, arabası, toplumsal statüsü ve gücü ne kadar büyük olursa olsun; tevazuyu ve güzel kelamı kalbine yerleştirmedikçe, aklı cehalete, kalbi ise bencillığe hizmet etmekten imtina etmeyecektir. Bunun insana dönüşü ise çoğu zaman doyumsuzluk, huzursuzluk ve içsel bir yorgunluk olacaktır.

Behnam Duru abenin o duru ve sade hâlini yakından hissedince bütün bunları düşündüm ve paylaşmak istedim.

Bu anlamlı ziyaretleri için Behnam Abe'ye ve kıymetli ailesine gönülden teşekkür ediyorum; kendilerine sağlık, huzur ve esenlik diliyorum.

Yusuf Beğtaş